

ganske utvivlsomt er mere demokratisk end den rene Grundværdibeskatning. Jeg begriber ikke, hvorfor man skal begynde med en Beskatning, der er mere demokratisk, og ikke snarere med andre, der er mindre demokratiske. Jeg skal nævne enkelte Ting, alt sammen ud fra den officielle Statistik, der vil bekræfte den Udtalelse, jeg kom med, at den Lovgivning, vi har, i Princippet er mere demokratisk i sit Grundlag end det, der er foreslaaet her.

Der ankes over, at vi i 1903 lagde for meget af Skatten over paa Byerne og paa de jordløse Huse. Det sidste Spørgsmaal har jeg omtalt, og jeg skal derfor ikke opholde mig videre ved det. Angaaende det andet vil jeg sige, at meget af Skatten blev ganske rigtigt i 1903 lagt over paa Byerne. Men jeg finder, at dette var rigtigt; thi der var der vokset en Skatteevne op, som vi ikke havde i tidligere Tider, hvor det da var mere berettiget, at Grundskatten laa paa Landet. Men Betingelsen for, at vi igen skulde gaa med til et Beskatningsprincip, der bragte Skatten til at vige tilbage fra Byerne og ud paa Landet, maatte være den, at det kunde paavises, at der i 1903 var gjort Uret mod Byerne. Kan det paavises, skal jeg være den villigste af alle villige til at gøre det godt igen. Der er for mig ikke Tale om et Skel mellem Land og By, om, at Landet altid skal have Lettelser og Byerne altid have Skatter; naar Princippet bliver holdt i Hævd, maa hver Part tage sin Del af Skatten.

Nu bliver Spørgsmaalet saa: Har Byerne lidt Uret i 1903? Jeg tror det ikke, har aldrig troet det, og jeg vil henholde mig til et Par Tal, som er nævnte af den højtærede Indenrigsminister. De angaar ganske vist den kommunale Beskatning, som andrager 2 pCt., men hvis vi faar Finansministerens 5 pro mille med, bliver det hele altsaa $2\frac{1}{2}$ pCt.; Fordelingen mellem Land og By vil være ganske upaavirket af, om vi tog Statsskatterne med. Indenrigsministeren nævnte i Tidenden Sp. 4143, at til at afløse de hidtidige kommunale Skatter skulde der for Landet som Helhed være en Grundskyld af 1,475 pCt. Nu finder man imidlertid blot ved at se et Par Linier længere frem, at i samme Øjeblik som Indenrigsministeren taler om Landkommuner, er den samme Procent, 1,475, ikke tilstrækkelig, men Landkommunerne skal for at afløse deres Skatter have 1,612 pCt., altsaa noget højere. Disse Tal giver et fast Holdepunkt med Hensyn

til Skattens Tyngde paa Land og By, og det viser sig altsaa, at Landkommunerne ikke er bedre stillede, hvis hele Kommuneskatten lægges paa Jordværdien, end Byerne. Følgelig kan jeg ikke indrømme, at der skulde være sket Byerne nogen Uret i 1903.

Hvis vi regner med Nutidens Priser, vil jeg sige, at mit Ideal vilde være, om vi kunde faa et betydeligt større Fradrag for Bolig. Naar de Herrer har foreslaaet, at Bygninger til 30 000 Kr. skulde være fri, skal jeg sige, at jeg kunde tænke mig at sætte Tallet lidt lavere. Jeg kunde tænke mig, at der var et Fradrag for Boliger til 10 000 Kr., og saa vilde jeg gerne ved Siden af have et Fradrag for den Del, som er Mandens Erhvervsbygning, altsaa i Virkeligheden to Fradrag, hvert paa 10 000 Kr. Disse kan, naar Mandens Erhvervsbygning og almindelige Bolig falder sammen, altsaa overalt i Landbruget, slaas sammen og give et Fradrag paa 20 000 Kr., medens derimod de, der ikke har noget Erhverv, der kan give Anledning til yderligere Fradrag, Villaejere, kun vil faa et Fradrag paa 10 000 Kr. Der kan kun, synes det mig, være sket den Uret mod Byerne, at muligvis Fradragene er forskellige for By og for Land. Lad mig tilføje: Vi kan ikke gaa den Vej for Fradrag i Byerne, men naar jeg nævner et Fradrag af 10 000 Kr., for en Bolig paa Landet, kunde jeg meget godt med en normal Rentefod paa 4 pCt. tænke mig, at f. Eks. 400 Kr. skulde være skattefrit Fradrag i Byerne, saaledes at der kommer et konstant Forhold mellem Værdien og den aarlige Lejeafgift

Men naar der ikke er sket nogen Uret mod Byerne i 1903, kan jeg heller ikke indrømme Berettigelsen af at gennemføre det Forslag, som Finansministeren her har fremsat — jeg tænker ikke paa den kommunale Beskatning —, thi det er ganske givet, at den vil bringe en væsentlig Forskydning i Skatten for Land og By. Jeg har givet Finansministeren Tallene — jeg har regnet det ud saa nøje som muligt, og jeg mener, at Tallene er rigtige, selv om der er et enkelt Afsnit, hvor jeg ikke er i Stand til at beregne dem nøjagtigt, det spiller i Princippet ingen Rolle, men jeg beder dog om, at vi maa faa Statistisk Departement til at give os de nøjagtige Tal paa dette Omraade, saa Tabellen kan blive saa uangribelig som muligt. Men bortset herfra: hvis man gennemgaar Vurderingerne i 1916, hvor vi har baade Skyldvurdering og Jordvurdering, tager de skattefrie Fradrag fra, som man selvfølgelig